

Aftrekregeling wegens geen of geringe eigenwoning schuld levert geen ongeoorloofde discriminatie op

11 augustus 2008

De Hoge Raad heeft onlangs geoordeeld dat de aftrekregeling wegens geen of geringe eigenwoningschuld niet in strijd komt met het discriminatieverbod in de zin van de mensenrechtenverdragen (EVRM en IVBPR). De Nederlandse wetgever is met het treffen van deze regeling binnen de (ruime) marges gebleven die het op fiscaal gebied heeft. De aftrekregeling wegens geen of geringe eigenwoningschuld heeft tot doel eigenwoningbezitters een positieve prikkel te geven om de eigen woning uit eigen middelen te financieren. Om dit doel te bereiken heeft de wetgever de onderhavige aftrekregeling kunnen treffen zonder dat sprake is van ongeoorloofde discriminatie. Voor eigenwoningbezitters met een eigen woning waarop geen schulden rusten, is de aftrekregeling fiscaal voordelig. Zij kunnen een aftrek in aanmerking nemen die maximaal gelijk is aan het eigenwoningforfait.

Volledig bericht

Voor eigenwoningbezitters met geen of een geringe eigenwoningschuld bevat de Wet inkomstenbelasting 2001 een aftrekregeling: de aftrek wegens geen/geringe eigenwoningschuld. De regeling heeft tot doel eigenwoningbezitters een positieve prikkel te geven om de eigen woning uit eigen middelen te financieren. De regeling is voorts interessant voor eigenwoningbezitters die hun hypothecaire geldlening inmiddels hebben afgelost.

De aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld is gelijk aan het verschil tussen het eigenwoningforfait en de hierop drukkende aftrekbare kosten. Tot de aftrekbare kosten behoren de betaalde hypotheekrente over de eigenwoningschuld, de daarmee verband houdende (afsluit)kosten van de geldlening en de periodieke betalingen op grond van erfpacht, opstal en beklemming met betrekking tot de eigen woning. De uitgaven voor monumentenpanden verkleint de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld echter niet, omdat deze uitgaven niet gelden als op de eigen woning drukkende aftrekbare kosten maar als een persoonsgebonden aftrek. De aftrek bedraagt nooit meer dan het van toepassing zijnde eigenwoningforfait indien in het geheel geen aftrekbare kosten van de eigen woning zijn. Partners moeten voor de berekening van de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld de voordelen en de daarop drukkende aftrekbare kosten van de eigen woning van hun beiden samenvoegen.

De Hoge Raad heeft onlangs arrest gewezen in een procedure waarin een man een eigenwoningschuld had waarop hij in 2005 aan hypotheekrente € 3.182 had betaald. Zijn eigenwoningforfait bedroeg € 3.681. Bij het regelen van de voorlopige aanslag over 2005 verleende de inspecteur de man een aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld tot een nettobedrag van € 499, dat wil zeggen het eigenwoningforfait na aftrek van de betaalde hypotheekrente. De man claimde de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld voor het brutobedrag ad € 3.681. De inspecteur weigerde echter. De zaak kwam voor Rechtbank Haarlem.

Volgens de man was sprake van schending van het discriminatieverbod van twee internationale mensenrechtenverdragen (Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR). De rechtbank stelde de inspecteur in het gelijk. De man stelde daarop sprongcassatie in bij de Hoge Raad.

Deze merkte op dat de bepalingen uit de mensenrechtenverdragen waarop de man zich beriep niet iedere ongelijke behandeling van gelijke gevallen verbieden, maar alleen die gevallen welke als discriminatie moeten worden beschouwd, omdat een redelijke en objectieve rechtvaardiging daarvoor ontbreekt. De Hoge Raad merkte vervolgens op dat de wetgever op fiscaal gebied een ruime beoordelingsmarge toekomt in het gelijk behandelen van ongelijke gevallen of het ongelijk behandelen van gelijke gevallen indien daarvoor een objectieve en redelijke rechtvaardiging bestaat. De Hoge Raad wees daarbij op enkele arresten van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. De Hoge Raad stelde uit de wetsgeschiedenis van de onderhavige aftrekregeling vast dat de Nederlandse wetgever met deze regeling de eigenwoningbezitters een positieve prikkel wilde geven om de eigen woning met eigen middelen te laten financieren. Aan de hand van de criteria uit het arrest van het Europese Hof kwam de Hoge Raad tot het oordeel dat de aftrekregeling wegens geen of geringe eigenwoningschuld niet in strijd komt met de discriminatieverboden van de twee internationale mensenrechtenverdragen.

De Hoge Raad verklaarde het cassatieberoep van de man ongegrond.

Bron: Hoge Raad, 8-8-2008, nr. 07/10150.